

O.Ö. 100 Temel Eser

Kategori: Türk Şiiri

Çarşamba, 28 Nisan 2010 06:48 tarihinde yayınlandı.

Gösterim: 4915

TANITIM: Özşiiircidir. Mükemmeli arar. Bu yüzden altmış yıllık şiir hayatında yazdığı şiirler sınırlıdır. Serbest söyleyişten, duraksız hece vezninden örnekler yazar. "Sanatı bir iç düzen meselesi" olarak benimseyen Ahmet Muhip geleneğe bağlıdır, kişiselliği de önemser. 1974'te Şiirler kitabını yayınladı. Bunlarda insan ve tabiat ana temadır. Bu iki tema birlikte işlenir çoğu eserinde: *Kar, Ağrı, Selam, Masal, Fahriye Abla, Gece, Elif*. Elif, Anadolu'daki bereket tanrıçası Kibele'yi çağrıştırır. Mitoloji öğelerini başarıyla kullanır. Soyadını da Sinop'un ünlü dağından almıştır.

ŞİİRLER:

ELİF

Elif kara taştan bir köyde yaşıyor,

Bir damın saızı, bir ocağın ateşi;

Her akşam kanlarla batan bir güneşi

Başında ağır bir taç gibi taşıyor.

Süt emmiş Elif en eski destanlardan,

Masalların altın beşiğinde uyumuş;

Elif bir mağrada geçmiş zamanlardan

Uğrun uğrun esen ninniyle büyümüş.

Ne kadar güzelsin Elif, dağın kızı!

Derin ıssızlığın kokusuz çiçeği!

Ey, sevincinde bir büyük geleceği

Muhtulayan içki, bin yılın kırmızı!

Elbet bir ömre tek sözüdür kaderin;

Ağrı'nın ak şafağı söken alnında

Mutlu kıyıları kayıp cennetlerin,

Elif! Sonsuza gebe kız, tek tanrıça!

O.Ö. 100 Temel Eser

Kategori: Türk Şiiri

Çarşamba, 28 Nisan 2010 06:48 tarihinde yayınlandı.

Gösterim: 4915

KAR

Kardır yağan üstümüze geceden

Yağmurlu, karanlık bir düşünceden,

Ormanın uğultusuyla birlikte

Ve dörtnala, dümdüz mavilikte

Kar yağıyor üstümüze, inceden.

Sesin nerde kaldı, her günkü sesin,

Unutulmuş güzel şarkılar için

Bu kar gecesinde uzaktan, yoldan,

Rüzgâr gibi tâ eski Anadolu'dan

Sesin nerde kaldı? Kar içindesin!

Ne sabahtır bu mavilik, ne akşam!

Uyandırmayın beni, uyanamam.

Kaybolmuş sevdiklerimiz aşkına,

Allah aşkına, gök, deniz aşkına

Yağsın kar üstümüze buram buram..

Buğulandıkça yüzü her aynanın

Beyaz dokusunda bu saf rüyanın

Göğe uzanır -tek, تنها- bir kamış

Sırf unutmak için, unutmak ey kış!

Büyük yalnızlığını dünyanın.

Ahmet Muhip DIRANAS (1908-1980) : Şair, oyun, makale yazarı.

O.Ö. 100 Temel Eser

Kategori: Türk Şiiri

Çarşamba, 28 Nisan 2010 06:48 tarihinde yayınlandı.

Gösterim: 4915

Sinop'ludur. Çocukluğu doğal güzellikli köyünde ve 1918 sonrasında yoksunluklar yaşayan İstanbul'da geçti. Gençlik yıllarını Ankara'da Cebeci'de yaşar. Yayımlanan ilk şiiri veremden ölen dayısı için yazdığı bir ağıttır. Lisede Faruk Nafiz ile Ahmet Hamdi'nin öğrencisidir. Yazdığı bir şiirini önce Faruk Nafiz'e sonra Ahmet Hamdi'ye okur. Ünlü şair beğenmez, A.Hamdi ise takdir eder ve Baudelaire'in Elem Çiçekleri'ni armağan eder. Ankara Hukuk Fakültesi'nde iki yıl oyalanır, İstanbul edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'ne geçer. Memurluklarda çalışır, dergilerde eserleri yayınlanır. 1938'de Ankara'ya döner, CHP'nin Halkevleri Kültür ve Sanat Yayınları'nı yönetir. Askerliğini yaptığı Ağrı'da *Ağrı* şiiri ile *Gölgeler* tiyatrosunu yazar. 1946'dan sonra Çocuk Esirgeme Kurumu, İş Bankası ve Anadolu Ajansı'da yöneticilik yapar. Ankara'da ölür, Sinop'a gömülür. Simgeci anlayışa yakın şiirler yazan şair yerli ile evrenselliği birleştirir. Tabiat ve insan her şiirinde görünür.

Şiir: *Şiirler, Kırık Saz* (T.Fikret'in seçme şiirlerini aynı biçimle günümüz diliyle yeniden yazma). **Oyun:** *Gölgeler, O Böyle İstemezdi, Çıkmaz*. **Düzyazı:** *Yazılar*.

KAYNAKÇA: 1. Dr. Mustafa KIRCI, *Ahmet Muhip Dıranas*, Akçağ 1997. 2. Bilge ERCİLASUN, *Ahmet Muhip Dıranas*, 1996. 3. Mehmet KAPLAN, *Şiir Tahlilleri 2*, Dergah, 1996.